

Бур'ян і погані слова

Джулі Корнеліус-Хуан
(Грунтується на справжніх подіях)

“Можна нам поговорити?”—запитав Джонас маму. Він сів на траву біля того місця, де вона полола клумбу.

“Звичайно. Що сталося?”—запитала мама. Вона зняла брудні садові рукавиці.

“Сьогодні у школі деякі діти казали слово, якого я не знав. Вони сміялися, коли це казали,—промовив Джонас.—Гадаю, що то було погане слово”.

“Які у тебе були почуття, коли ти почув те слово?”—запитала мама.

“У мене були недобрі почуття”.

Джонас пошепки сказав мамі, що то було за слово. Вона пояснила, що воно означає. Джонас не помилився. Слово було нехорошим.

“Але чому воно погане?”—запитав він.

“Погане, тому що воно далеко від доброти і поваги. Коли ми використовуємо такі слова, Святому Духу важко з нами перебувати. Святий Дух говорив тобі, що це щось погане. Тому у тебе не було добрих почуттів”.

Джонас насупився. “Але іншим дітям, здавалося, було весело. Чому я був єдиним, хто почувався незручно?”

“Звідки ти знаєш, що інші діти не відчують того, що й ти?”—запитала мама.

“Тому що вони всі сміялися і посміхалися, коли хтось казав це слово”. Джонас відчув збентеження.

“Іноді люди сміються або посміхаються, навіть коли почуваються незручно,— сказала мама.—А іноді, коли вони часто чують або говорять погані слова, вони вже на це не звертають уваги. Але все одно такі слова вживати не слід. Вони—як цей бур'ян. Я вириваю його, щоб сад був доглянутий і щоб бур'ян не заважав рости гарним рослинам”.

“Я радий, що не сказав того слова”,— промовив Джонас.

“Я також,—сказала мама.—Я тобою пишаюся. Знаєш, у мене з'явилася ідея. Чому б нам не дати сімейну обіцянку?”

“Яку саме?”—спитав Джонас.

“Давай пообіцяємо вживати хороші слова і не вживати поганих слів. Це може бути нашим сімейним договором”.

Джонасу така ідея сподобалася. Вони з мамою потиснули одне одному руки. У Джонаса було приємно на душі, коли він дав обіцяння разом з мамою.

“А якщо ти пообіцяєш мені допомогти виполоти бур'ян,—сказала мама,—тоді я пообіцяю повести тебе в парк”.

Джонас усміхнувся і взяв лопату. “Домовилися!”

Коли Джонас допоміг мамі, у нього піднявся настрій. Він знав, що обіцяння не вживати поганих слів було правильним рішенням для їхньої сім'ї. ●

Ця історія сталася у США.

“Чому б нам не дати сімейну обіцянку?”— запитала мама.

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЕНА ВІДГОСУНА